

Τα σχέδια διαχείρισης υδατικών πόρων συζητήθηκαν στο περιφερειακό συμβούλιο δ. Ελλάδας. Η συζήτηση ήταν μια πρώτης τάξεως ευκαιρία για ένα κατηγορηματικό όχι στην εκτροπή του Αχελώου

Το Περιφερειακό Συμβούλιο Δυτικής Ελλάδας, στη συνεδρίαση του της Δευτέρας, μετά από εισήγηση του Αντιπεριφερειάρχη Περιβάλλοντος και Υποδομών, κ. Νίκου Υφαντή, γνωμοδότησε, ΑΡΝΗΤΙΚΑ επί:

A. Της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) του σχεδίου: «Σχέδιο διαχείρισης της περιοχής Λεκάνης Απορροής Ποταμού (υδατικό διαμέρισμα) ΔΥΤΙΚΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ».

B. Της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) του σχεδίου: « Σχέδιο διαχείρισης της περιοχής Λεκάνης Απορροής Ποταμού (υδατικό διαμέρισμα) ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ. Και ΘΕΤΙΚΑ υπό όρους επί:

A. Της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) του σχεδίου: « Σχέδιο διαχείρισης της περιοχής Λεκάνης Απορροής Ποταμού (υδατικό διαμέρισμα) ΔΥΤΙΚΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ».

B. Της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) του σχεδίου: « Σχέδιο διαχείρισης της περιοχής Λεκάνης Απορροής Ποταμού (υδατικό διαμέρισμα) ΒΟΡΕΙΑΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ».

Η απόφαση της αρνητικής γνωμοδότησης για τα Υδατικά Διαμερίσματα Θεσσαλίας και Δυτικής Στερεάς στηρίχτηκε στην ρητή, σαφή και αδιαπραγμάτευτη θέση της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας ότι η προτεινόμενη εκτροπή του Αχελώου, που προτείνεται ως το επικρατέστερο σενάριο, όχι απλώς δε θα επιλύσει το πρόβλημα, αλλά θα το επιτείνει, δίνοντας την ψευδή εικόνα της ύπαρξης ανεξάντλητων υδάτινων πόρων και υποστηρίζοντας πρακτικές κατασπατάλησής τους. Ο Περιφερειάρχης σε δήλωσή του τόνισε ότι «η εκτροπή του Αχελώου αποτελεί ένα οικονομικό, περιβαλλοντικό, κοινωνικό και πολιτιστικό έγκλημα. Το πραγματικό υδατικό πρόβλημα της Θεσσαλίας δεν είναι η ανεπάρκεια νερού, αλλά η μνημειώδης κακοδιαχείρισή του που σταθερά ενθαρρύνεται από καταστροφικές επιλογές των τελευταίων δεκαετιών»

Και συνέχισε: «Η «βάφτιση» από το Σχέδιο Διαχείριση της Δυτικής Στερεάς της εκτροπής του Αχελώου σε «έργο προστασίας περιβάλλοντος» αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία. Κανένα περιβαλλοντικό έγκλημα, όπως η επί δεκαετίες υποβάθμιση του υδάτινου περιβάλλοντος της Θεσσαλίας από την εντατική γεωργία, δεν μπορεί να διορθωθεί με ένα άλλο περιβαλλοντικό έγκλημα. Η διάθεση προς τη Θεσσαλία επιπλέον όγκου νερού από τον Αχελώο όχι απλώς δεν πρόκειται να «καθαρίσει» τον θανάσιμα ρυπασμένο Πηνειό ή να εμπλουτίσει τον ξερό υδροφόρο ορίζοντα, αλλά αντίθετα θα δώσει τη στρεβλή εικόνα στους παραπληροφορημένους Θεσσαλούς αγρότες ότι το νερό είναι φυσικός πόρος εν αφθονία. Τα προβλήματα του θεσσαλικού κάμπου πρέπει να αντιμετωπισθούν εν τη γενέσει τους και όχι με περιβαλλοντικά καταστροφικά ημίμετρα.»

